

СЛУ

НА ФЕДЕРАТИВНА...

Skopje

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА ФНРЈ“ излегува по потреба, во српско, хрватско, словенечко и македонско издание. — Огласи по тарифата. — Жиро сметка при Народната банка на ФНРЈ за претплата и одделни изданија бр. 1032-Т-220 за огласи 1032-Т-221.

Среда, 3 јули 1957

БЕЛГРАД

БРОЈ 28

ГОД. XIII

Цена на овој број е 40.— дин. — Претплата за 1957 година изнесува 1700.— дин., а за странство 2500.— динари. — Редакција: Улица Краљевик'а Марка бр. 9. — Телефони: Редакција 28-838, Администрација 28-276. Продажно одделение 22-619, Тел. централа 28-010.

358.

Врз основа на членот 38 став 1 од Уставниот закон за основите на општественото и политичкото устројство на Федеративна Народна Република Југославија и за сојузните органи на власта,

Сојузната народна скупштина, на седницата на Сојузниот собор од 18 јуни 1957 година и на седницата на Соборот на производителите од 18 јуни 1957 година, донесе

ОДЛУКА ЗА ДАВАЊЕ ОД СТОПАНСКИТЕ РЕЗЕРВИ НА ФЕДЕРАЦИЈАТА ДОТАЦИЈА НА НОВИНСКИТЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА ВО ВИД НА РЕГРЕС ЗА РОТО- ХАРТИЈА

1. Од средствата на стопанските резерви на федерацијата, предвидени во ставот 1 главата XXXI на Сојузниот општествен план за 1957 година, им се дава дотација во вид на надоместок (регрес) на новинските претпријатија за потрошените количини рото-хартитја во износ од 173,950.000 динари.

2. Сојузниот извршен совет ќе ги пропише условите и начинот на давање надоместокот (регресот) од точката 1 на оваа одлука.

3. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Сојузна народна скупштина

СНС (А) 26

20 јуни 1957 година

Белград

Претседател

на Сојузната народна скупштина,

Петар Стамболиќ, с. р.

Претседател

на Соборот на

производителите,

Иван Божичевиќ, с. р.

Претседател

на Сојузниот собор,

Влада Зечевиќ, с. р.

359.

Врз основа на точка 2 од Одлуката за давање од стопанските резерви на федерацијата дотации на новинските претпријатија во вид на регрес за рото-хартитја („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 28/57), Сојузниот извршен совет донесува

ПРИВРЕМЕНА ОДЛУКА ЗА УСЛОВИТЕ И НАЧИНОТ ЗА ДАВАЊЕ РЕ- ГРЕСИ НА НОВИНСКИТЕ ПРЕТПРИЈАТИЈА ЗА ПОТРОШЕНИТЕ КОЛИЧИНИ РОТО-ХАРТИЈА

1. Од средствата на стопанските резерви на федерацијата предвидени во ставот 1 главата XXXI на Сојузниот општествен план за 1957 година, на новинските претпријатија привремено им се одобрува за 1957 година регрес од 10 динари по еден килограм потрошена рото-хартитја при издавањето на дневни и неделни весници, а до вкупен износ од 173,950.000 динари.

2. Право на регрес од претходната точка имаат новинските претпријатија за следните весници: „Борба“, „Вечерње новости“ и „Политика“ од Белград; „Вјесник“ и „Народни лист“ од Загреб; „Нови лист“ и „Воће дел попола“ од Ријека; „Глас Славо-није“ од Осиек; „Словенски порочевалец“, „Људска правда“ и „Љубљански дневник“ од Љубљана; „Вечер“ од Марибор; „Ослобођење“ од Сараево; „Дневник“ и „Magyar szo“ од Нови Сад; „Нова Ма-

кедонија“ од Скопје и „Слободна Далмација“ од Сплит.

3. Новинските претпријатија имаат право на регрес само за потрошените количини рото-хартитја за издавање на весниците наведени во точката 2 од оваа одлука. Како потрошени количини не се сметаат количините на рото-хартитја употребени за други цели, како ни отпадоците од употребената рото-хартитја.

4. Конечниот износ на регресот по 1 кг потрошена рото-хартитја дополнително ќе се утврди и пресмета.

5. Се овластува сојузниот Државен секретаријат за работи на финансиите да донесе поблиски прописи за спроведувањето на оваа одлука.

6. Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јануари 1957 година.

Р. п. бр. 210

24 јуни 1957 година

Белград

Сојузен извршен совет

Секретар,

Велько Зековиќ, с. р.

Потпретседател,

Светозар Вукмановиќ, с. р.

360.

Врз основа на членот 58 од Основниот закон за новинските претпријатија и установи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 29/56), а по предлог од Сојузот на новинарите на Југославија и Здружението на новинските претпријатија на ФНРЈ, Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА ЗА ОСНОВИТЕ ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ ПЛАТИТЕ НА НОВИНАРИТЕ ВО НОВИНСКИТЕ ПРЕТПРИ- ЈАТИЈА И НОВИНСКИТЕ УСТАНОВИ

1. Платите на новинарите, на новинарските правници и на помошните соработници (во натамошниот текст: новинарите) запослени во новински претпријатија и новински установи се утврдуваат во тарифниот правилник на новинското претпријатие односно во правилникот за платите на новинската установа спрема стручната спрема, достигнутиот степен на квалитетот на новинарската работа, одговорноста за работата и спрема годините на службата во новинарството, како и спрема дополнителните знаења што новинарот практично ги користи во својата работа.

Врз основа на критериумите од претходниот став Сојузот на новинарите на Југославија и Здружението на новинските претпријатија на ФНРЈ ги утврдуваат распоните во кои можат да се движат износите на тарифните ставови на новинарите во тарифните правилници на новинските претпријатија односно на платите на новинарите во правилниците за платите на новинските установи, водејќи сметка за границите пропишани во следните точки од оваа одлука.

2. Тарифните ставови на новинарите запослени во новински претпријатија ќе се определат за 1957 година во границите на нивото на нивните тарифни ставови утврдено врз основа на одделот 1 главата XIX на Сојузниот општествен план за 1957

година, зголемено за 5% до 15% според состојбата на 30 април 1957 година.

Во границите на процентите од претходниот став Сојузот на новинарите на Југославија и Здружението на новинските претпријатија на ФНРЈ за секое новинско претпријатие поединечно ќе го определат процентот на зголемувањето на нивото на тарифните ставови за новинарите, водејќи сметка за засочината на досегашните износи на тарифните ставови во секое одделно новинско претпријатие.

За процентот на зголемувањето што ќе го определат во смисла на претходниот став, Сојузот на новинарите на Југославија и Здружението на новинските претпријатија на ФНРЈ ќе го известат органот на управата надлежен за работите на трудот на народниот одбор на околицата на чие подрачје е седиштето на новинското претпријатие и народниот одбор на општината кој дава согласност на тарифниот правилник на новинското претпријатие.

Секретаријатот за трудот на Сојузниот извршен совет ќе пропише кои податоци новинските претпријатија ќе поднесуваат во документацијата за нивото на тарифните ставови.

3. Во границите на нивото на тарифните ставови определено за секое новинско претпријатие според одредбите од точката 2 став 2 на оваа одлука, новите износи на тарифните ставови за новинарите ќе ги утврдат органите што според прописите за платите во стопанството се надлежни за донесување на тарифните правилници на стопанските организации.

4. Органите надлежни за донесување на правилникот за платите на новинска установа ќе ги утврдат новите плати на новинарите на новинската установа со просечното зголемување за процентот што ќе го предложат Сојузот на новинарите на Југославија и Здружението на новинските претпријатија на ФНРЈ, односно Здружението на радиодифузната служба на Југославија — за радиодифузните станици, водејќи сметка за нивото на тарифните ставови во новинските претпријатија утврдено според претходните точки.

5. Платите според тарифните правилници односно според правилниците за платите, донесени во границите на овие основи, ќе се исплатуваат од 1 мај 1957 година.

6. Оваа одлука влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 220

28. јуни 1957 година

Белград

Сојузен извршен совет

Секретар, Потпретседател,
Велко Зеквиќ, с. р. Александар Ранковиќ, с. р.

361.

Врз основа на ставот 2 одделот 4 главата XVI на Сојузниот општествен план за 1957 година, Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ИЗМЕНА НА РЕШЕНИЕТО ЗА ДАВАЊЕ БЕЗИНТЕРЕСНИ КРЕДИТИ НА ЗАВОДИТЕ ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРУВАЊЕ ЗА ПОКРИТИЕ НА ВИНЦИТЕ НА РАСХОДИТЕ НАД ПРИХОДИТЕ

1. Во Решението за давање безинтересни кредити на заводите за социјално осигурување за покрите на винците на расходите над приходите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 15/57) во точката 2 наместо датумот: „30 јуни 1957 година“ се става датумот: „30 септември 1957 година“.

2. Ова решение влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Р. п. бр. 217

28 јуни 1957 година

Белград

Сојузен извршен совет

Секретар, Потпретседател,
Велко Зеквиќ, с. р. Александар Ранковиќ, с. р.

362.

Врз основа на членот 18 став 2 од Уредбата за заемите за инвестиции („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 31/56), по предлог од Југословенската инвестициона банка, сојузниот Државен секретаријат за работи на финансиите издава

НАРЕДБА

ЗА ИЗМЕНИ И ДОПОЛНЕНИЈА НА НАРЕДБАТА ЗА ПОДНЕСУВАЊЕ УПРОСТЕНИ ИНВЕСТИЦИОНИ ЕЛАБОРАТИ ПО ЗАЕМИТЕ ЗА ИНВЕСТИЦИИ ВО СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

Во Наредбата за поднесување упростени инвестициони елаборати по заемите за инвестиции во селското стопанство („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 37/56 и 2/57) се вршат измени и дополненија, така што нејзиниот пречистен текст да гласи:

НАРЕДБА

за документацијата што се поднесува место инвестициониот елаборат кон барањата за заеми за инвестиции во селското стопанство

1. Кон барањето за заем за инвестиции во селското стопанство од општествените инвестициони фондови заемобарателот може место инвестициониот елаборат предвиден во членот 18 став 1 од Уредбата за заемите за инвестиции („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 31/56) да ја поднесе следната документација:

1) по барањата за заем за мелиорациони објекти односно мелиорациони работи чија вкупна вредност со сите поднамени (опрема, долготрајни засади и др.) во една година не го надминува износот од 3 милиони динари и за заем за економски згради и објекти за складирање, доработка и преработка на селскостопански производи, чија поединечна вредност заедно со опремата што ѝ припаѓа во една година не го надминува износот од 3 милиони динари;

а) технички опис на градежните работи, во кој треба да бидат наведени: видот и димензијата (капацитетот) на инвестициониот објект, како и материјалот со кој се изведуваат градежните работи;

б) спецификација и претсметка на опремата што се набавува;

в) градежни скици со предмер и претсметка;

г) економско образложение на можноста на инвеститорот да го врати заемот од приходите на објектот за чија изградба или набавка се бара заемот;

2) по барањата за заем за подигање овоштарници, лозја, хмелишта и други долготрајни засади, без оглед дали се наоѓаат во еден комплекс или се состојат од повеќе парцели, а чија вкупна вредност во една година не го надминува износот од 3 милиони динари:

а) податоци за големината на долготрајниот засад; за бројот на садниците на 1 ха; за бонитетот и конфигурацијата на земјиштето на кое се подига засадот; за видот и бројот на сортите на садниците и дали се предвидени со реонизацијата; за подлогата на засадот; за начинот на саднењето и одгледувањето; за потеклото на посадочниот материјал; за положбата на земјиштето на кое се подига засадот во однос на постојната сообраќајна врска, пазарот и др.;

б) претсметка на работите по еден хектар и вкупно;

в) економско образложение од кое треба да се види приходот од засадот (овоштарник, лозје, хмелиште или друг засад) по 1 ха спрема приходот од културата која е одгледувана досега на тоа земјиште, како и дали инвеститорот може да го исплати заемот од приходот на засадот за чие подигање се бара заемот;

3) по барањата за заем за селскостопанска опрема (трактори, селскостопански машини, справи и уреди) во вкупна вредност до 6 милиони динари

во една година, како и за друга опрема во вкупна вредност до 3 милиони динари во една година, ако служи за изведување на инвестициони работи во селското стопанство во сопствена режија или служи за складирање, доработка и преработка на селскостопански производи;

а) податоци за видот и типот на одделни машини односно опрема, со назначување на цената, транспортните трошоци и трошоците на монтажата, ако постојат; за потеклото на машините односно опремата; за својството (капацитетот и др.) на машините односно опремата; за потрошувачката на гориво и мазиво; за другите поблиски својства и за капацитетот на опремата односно машините, одвоено за увозната а одвоено за домашната опрема;

б) анализа на економскиот ефект што ќе се постигне со набавката на машините односно опремата.

Ако се набавува опрема за објекти што служат за складирање, доработка или преработка на селскостопански производи, односно која служи за комплетирање на ремонтни работилници и сл., документацијата треба да содржи и податоци за градежниот објект и за постојната опрема;

4) по барањето за заем за набавка на работен и приплоден добиток во вредност до 3.000.000 динари во една година;

а) податоци за видот и сојот на добитокот, за обезбедувањето на сместувањето и за крмната база;

б) податоци за начинот на набавката на добитокот (на саем, од селскостопанска организација или од увоз);

в) анализа на економскиот ефект што ќе се постигне со набавката на добитокот;

5) по барањата за заем за зголемување на сточниот фонд од сопствено производство, а во рамките на височината на позитивната разлика во прирастот на основното стадо, без оглед на вредноста на тој прираст;

а) податоци за видот и сојот на добитокот; за обезбедувањето на сместувањето и на крмната база; за состојбата на тежината на основното стадо со пописни листови и со одобрени биланси за годината кога настанал прирастот и за годината што ѝ претходела на оваа; за пазарните цени на месото од соодветен вид добиток што биле во важност на подрачјето на околицата на заемобарателот на 31 декември во годината кога настанал прирастот, со заверка од народниот одбор на околицата за точноста на тие податоци;

б) пресметка на позитивната разлика во прирастот на основното стадо;

в) доказ дека заемот се бара за квалитетни соеви и типови коњи, што му одговараат на крајот во кој се одгледуваат тие — кога е во прашање заем за зголемување на сточниот фонд на коњите од сопствено производство;

г) анализа на економскиот ефект што ќе се постигне со зголемувањето на сточниот фонд од сопствено производство.

II. Ако од документацијата која според претходната точка се поднесува место инвестициониот елаборат не може да се утврди рентабилноста на секој одделен објект за кој се бара заем, заемобарателот е должен кон барањето за заем да поднесе анализа на рентабилноста на тој објект во рамките на целокупното заемобарателово производство.

III. Кон барањето за заем за набавка на селскостопанска опрема (трактори, селскостопански машини, справи и уреди) чија вредност го надминува износот од 6.000.000 динари заемобарателот може место инвестициониот елаборат предвиден во членот 18 став 1 од Уредбата за заемите за инвестиции да го поднесе елаборатот спрема следните одредби:

1) Кон барањето за заем за набавка на опрема што служи за сопствено обработување на земјиште, покрај општите податоци за заемобарателот, треба да се поднесат и податоци што се однесуваат на:

а) големината и структурата на селскостопанските површини;

б) групираноста на парцелите и релјефот на земјиштето;

в) деловниот и финансискиот резултат што го постигнал заемобарателот во претходната година, како и во поранешните години за кои имал завршна сметка, а најмногу за последните пет години;

г) насоката и организацијата на производството;

д) врската со пазарот и условите за продажба на производите;

е) бројната состојба на работната сила со податоците за стручната спрема и видот;

ж) видот, обемот и временскиот распоред на работите што ќе се вршат со набавената механизација во годината по извршената набавка на опремата;

з) вкупната потреба од опрема, сегашната состојба на опремата и потребата од набавка на опрема во текуштата година;

и) електричната енергија во стопанството;

с) спецификацијата на опремата што се набавува;

и) состојбата и можностите за сместување на опремата;

и) состојбата и вредноста на основните средства пред набавката на опремата;

к) сопствените фондови според состојбата пред набавката на опремата;

л) досегашните долгорочни обврски;

м) сметката на рентабилноста на стопанството (пред и по набавката на опремата).

2) Кон барањето за заем за набавка на опрема што служи за услужна обработка на селскостопанско земјиште, покрај општите податоци за заемобарателот треба да се поднесат податоци што се однесуваат на:

а) деловниот и финансискиот резултат што го постигнал заемобарателот во претходната, како и во поранешните години за кои има завршна сметка, а најмногу за последните пет години;

б) описот на досега извршената услужна работа и економските перспективи на таквата работа што ќе може да се изврши потем набавката на нова опрема;

в) состојбата на стручните кадри;

г) големината и структурата на обработливата површина што доаѓа предвид за услужна обработка;

д) видот и обемот на работите што услужно ќе се вршат со механизацијата;

е) вкупната потреба од опрема, сегашната нејзина состојба и потребата од набавка на опрема во текуштата година;

с) спецификацијата на опремата што се набавува;

ж) состојбата и можноста за сместување на опремата;

з) состојбата и вредноста на основните средства пред набавката на опремата;

и) сопствените фондови според состојбата пред набавката на опремата;

и) сегашните долгорочни обврски;

и) вкупниот приход на задругата од услугите што ги врши со механизацијата спрема производниот план за годината во која ќе се користи нова опрема;

к) сметката на рентабилноста на целокупното работење на инвеститорот, пред и по набавката на опремата.

Податоците под 1) и 2) заемобарателите се должни да ги поднесат на обрасците што ќе ги пропише Југословенската инвестициона банка.

IV. Точноста на податоците внесени во елаборатот од точката III на оваа наредба за набавка на опрема, како и оправданоста на набавката на опремата ќе ја потврди советот надлежен за работи на стопанството на народниот одбор на околицата врз основа на мислењето од комисијата за ревизија на инвестиционата програма на народниот одбор на околицата.

V. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 12932

25 јуни 1957 година

Државен секретар
за работи на финансиите,
Авдо Хумо, с. р.

363.

Врз основа на членот 18 став 2 од Уредбата за заемите за инвестиции („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 31/56), а по предлог од Југословенската инвестициона банка, сојузниот Државен секретаријат за работи на финансиите издава

НАРЕДБА

ЗА ДОКУМЕНТАЦИЈАТА ШТО СЕ ПОДНЕСУВА КОН БАРАЊАТА ЗА ИНВЕСТИЦИОНИ ЗАЕМИ ЗА СТУДИИ И ИСТРАЖУВАЊА НА МИНЕРАЛ- НИТЕ СУРОВИНИ

I. Кон барањето за заем од општествените инвестициони фондови за студии и истражувања на минералните сировини (јаглен, нафта, метални и неметални руди) заемобарателот може, место инвестициониот елаборат предвиден во членот 18 став 1 од Уредбата за заемите за инвестиции, да ја поднесе следната документација:

1) податоци за геолошко-геофизичката структура на земјиштата на кои се предвидуваат истражувачки работи (геолошки карти и друга геолошко-геофизичка документација на теренот);

2) техничка документација која врз основа на досегашните резултати го оправдува преземањето на предвидените студии и геолошко-геофизички и рударски истражувачки работи, како и согласност од Сојузниот геолошки завод за изведување на тие студии и истражувачки работи;

3) список на градежните објекти што се неопходно потребни за работите во врска со студиите и истражувањата, со градежни скици, предмер и претсметка, попис на работите, како и техничко образложение за условеноста на извршувањето на студиите и истражувачките работи со изградба на предвидените градежни објекти;

4) список на домашната и увозната опрема чија набавка е неопходна за проектирање на студиите и истражувачките работи со техничко образложение;

5) економско образложение дека заемобарателот од постојното односно идното производство може да го врати заемот што го бара од Општиот инвестиционен фонд за студии и истражувачки работи за утврдување на минералните сировини.

II. Стопанските организации на кои им е одобрен заем според оваа наредба, на Југословенската инвестициона банка и на Сојузниот геолошки завод се должни да им поднесат годишен извештај и коначен елаборат за потрошувачката на средствата на заемот и за резултатите на извршените истражувања, со целокупната геолошко-техничка документација.

III. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден по објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“.

Бр. 10773

25 јуни 1957 година

Државен секретар
за работи на финансиите,
Авдо Хумо, с. р.

364.

Врз основа на членот 16 став 3 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/57), а во согласност со Секретаријатот за трудот на Сојузниот извршен совет, сојузниот Државен секретаријат за работи на финансиите издава

НАРЕДБА

ЗА ТРОШОЦИТЕ ЗА СЛУЖБЕНИ ПАТУВАЊА И ЗА ТЕРЕНСКИТЕ ДОДАТОЦИ ШТО СЕ ПРИЗНА- ВААТ КАКО МАТЕРИЈАЛНИ ТРОШОЦИ НА СТОПАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

I. Дневниците за службени патувања што претставуваат вонредно извршување на службени ра-

боти надвор од седиштето на стопанската организација односно на нејзините погонски и деловни единици, стопанските организации што го распределуваат вкупниот приход со утврдување на добивката можат да ги засметуваат во материјалните трошоци во износите определени во тарифниот правилник, но најмногу по лице што е распоредено:

Динари
дневно

1) на раководно работно место — — —	1.300
2) на работно место за кое се бара виша стручна спрема на службеник, под услов тоа лице да има повеќе од 12 години работен стаж — — —	1.300
3) на работно место за кое се бара виша стручна спрема на службеник, за лица што не се опфатени под 2) и на работно место за кое се бара стручна спрема на висококвалифициран работник — —	1.200
4) на работно место за кое се бара средна стручна спрема на службеник, под услов тоа лице да има повеќе од 12 години работен стаж — — —	1.200
5) на другите работни места — — —	1.000

Издатоците за дневници на учениците во стопанството се признаваат како материјални трошоци најмногу до 700 динари дневно.

Како раководни работни места се сметаат работните места што како такви се определени во тарифниот правилник на стопанската организација во смисла на одредбите од Упатството за методот за искажување на тарифните ставови во тарифните правилници на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 6/55).

II. Цела дневница се признава за секои 24 часа поминати на службено патување, како и за остатокот на времето повеќе од 12 часа, а исто така и кога службеното патување трае повеќе од 12 а помалку од 24 часа. Половина дневница се признава кога службеното патување трае повеќе од 8 до 12 часа, како и за остатокот на времето во исто траење. За службеното патување што трае до 8 часа, не се признава дневница. По исклучок, половина дневница се признава и за остатокот на времето поголем од 6 часа кога тој остаток е поминат на пат ноќе. Како патување ноќе се подразбира патувањето меѓу 22 и 5 часот.

Издатоците за дневници се признаваат како материјални трошоци и кога работникот за време службеното патување по една иста работа во текот на денот се враќа во местото на работата пред завршетокот на работата заради која патува. Бројот на дневниците што се признаваат во материјални трошоци се утврдува на тој начин што вкупниот број на часовите поминати на пат во текот на месецот, се дели со 24 часа. Во вкупниот број на часовите не влегуваат часовите на патувањата што траат до 8 часа во текот на еден ден.

III. Издатоците во височина на дневниците од точката I на оваа наредба се признаваат во материјални трошоци за службени патувања во исто место најмногу за 30 дена, а за натамошните 30 дена поминати во исто место — во височина на 50% од износот на дневниците од точката I на оваа наредба. Потем 60 дена се признава износот на надоместокот за работа на терен, а за работниците распоредени на работните места на полуквалифициран работник и за неквалифицираните работници и помошните службеници потем 60 дена поминати во исто место се признава најмногу просечно 100 динари дневно по едно лице упатено на службено патување.

По исклучок од одредбите од претходниот став, на претпријатијата за производство на филмови (само за филмските екипи што вршат снимање на филмови) издатоците за дневници потем 30 дена колку нивните работници непрекинато ќе поминат на службено патување во исто место — се признаваат како материјални трошоци најмногу до 75% од износот на дневниците предвидени во точката I од оваа наредба.

Под едно исто место во смисла на оваа наредба се подразбира подрачјето на една општина односно град поделен на општини.

IV. Ако стопанската организација со тарифниот правилник предвидела паушален надоместок на трошоците на службеното патување место дневници, месечниот надоместок може да се признае како материјален трошок најмногу до 70% од износот на дневници што би му припаднал на работникот спрема просечниот месечен број на дните поминати на пат, утврден врз основа на вкупниот број на деновите на службените патувања извршени во претходното тримесечје.

Под број на дните на службени патувања во смисла на претходниот став се подразбира бројот на дневниците утврден во смисла на точката II од оваа наредба.

V. Издатоците за трошоците за превоз на лицата на службено патување и' се признаваат на стопанската организација како материјален трошок во фактично платежни износи, а најмногу:

1) кога е користен воз односно брод како превозно средство — во износ на цената на возниот билет;

а) I класа на брз или патнички воз односно I класа на брод — за лицата наведени во точката I под 1 и 2 на оваа наредба;

б) I класа на патнички или II класа на брз воз или II класа на брод — за лицата наведени во точката I под 3 и 4 од оваа наредба.

За овие лица може да се признае како материјален трошок износот на цената за билет на I класа брз воз или I класа на брод, ако непрекинато патуваат на далечина поголема од 250 км ако по доаѓањето во определеното место непосредно треба да пристапат кон извршување на задачите и ако е тоа изречно назначено во налогот за службено патување;

в) II класа на брз или патнички воз односно II класа на брод — за другите работници и за учениците во стопанството;

2) кога е користен превоз со автобус — во износ на платениот билет за превоз;

3) кога е користен превоз со авион — во износ на платениот билет за превоз.

VI. Издатоците за превоз со аутотакси во меѓумесниот сообраќај спрема пропишаната тарифа се признаваат по исклучок како материјални трошоци само ако не постојат други средства на јавниот сообраќај (автобус, железница, брод) на односната релација на патувањето. Ако за превоз на лицата на односната релација на патувањето покрај аутотакси постојат и други превозни средства, а патувањето е извршено со аутотакси, издатоците за превоз со издатоците за дневници сторени за време на патувањето со аутотакси се признаваат во материјални трошоци најмногу до височината колку би изнесувале издатоците за превоз и дневници кога патувањето би било извршено со воз, брод или автобус. Издатоците над признаената височина ќе ги товарат средствата за слободно располагање.

VII. Издатоците за коли за спиење при превозот со железница односно за бродски кревет при превозот со брод се признаваат како материјални трошоци само за лицата на работните места со раководни должности за кои тоа ќе се предвиди во тарифниот правилник на стопанската организација.

Како работни места со раководни должности според претходниот став не се сметаат само раководните работни места во смисла на Упатството за методот за искажување на тарифните ставови во тарифните правилници на стопанските организации, туку и другите работни места со такви должности предвидени во тарифниот правилник во одредбите за дневниците и за превозните трошоци, под услов лицата на тие работни места непосредно по доаѓањето во определеното место да треба да пристапат кон извршување на задачите, и ако е тоа изречно назначено во налогот за службено патување.

VIII. Издатоците за превоз во смисла на точ. V, VI и VII од оваа наредба и' се признаваат на

стопанската организација како материјални трошоци со доказ дека е користено односното превозно средство и класа, и тоа:

1) ако е превозот извршен со железница или брод — со наведување во сметката на патните трошоци која класа на железница односно брод е користена;

2) ако е превозот извршен со автобус, авион или се користени коли за спиење или бродски кревет — со приложување на возниот билет и на билетот за колата за спиење односно за бродскиот кревет;

3) ако превозот е извршен со аутотакси — со приложување на сметката од претпријатието или од приватното лице што го извршило превозот.

IX. Издатоците за трошоци за превоз во границите на градското подрачје (со аутотакси, трамвај, автобус и сл.), сторени за време на службеното патување, не можат да се признаат како материјални трошоци.

Исто така ни трошоците за репрезентација за време на службеното патување не можат да се признаат како материјални трошоци.

X. Километражата што како надоместок за личен превоз им се дава на работниците на претпријатијата во состав на заедниците на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони што се упатени на службени патувања во места што не се поврзани со редовни превозни средства — се признава во материјални трошоци во износите определени со тарифните правилници на претпријатијата, но најмногу 15 динари за секој поминат километар, под услов отстојанието од местото на службувањето односно од последната станица поврзана со редовни превозни средства — до местото во кое работникот се упатува, да е подолго од 4 километра.

XI. Издатоците за трошоци за селидба поради преместување на работниците: за превоз на покуќнината, за превоз на работникот и неговото семејство и за дневници за него односно неговото семејство — на стопанската организација и' се признаваат како материјални трошоци под следните услови, и тоа:

1) издатоците за превоз на покуќнината се признаваат во фактичен износ на трошоците сторени за превоз од поранешното до новото место на работа, врз основа на доказите што ги поднесол работникот. Ако превозот се врши со железница или брод, тие издатоци се признаваат само според тарифата за споровоз, освен издатоците за превоз на багаж, што се признаваат според тарифата за брзовоз;

2) трошоците за пакување, распакување и превоз до станицата односно до станот се признаваат спрема поднесените сметки за материјалот односно за услугите на лицата што ги извршиле. Сметките за услугите што ги извршиле приватни лица мораат да бидат заверени од страна на органот на управата на надлежниот народен одбор на општината, со назначување дека цените им одговараат на цените на пазарот;

3) издатоците за превоз на работникот и неговото семејство се признаваат најмногу до износот на цената за возниот билет на она превозно средство што според точката V од оваа наредба може да се признае за работникот на службен пат;

4) издатоците за дневници исплатени на работникот и на членовите на неговото семејство за време на патувањето во местото на преселувањето, и тоа: за работникот — најмногу во износот што според точката I од оваа наредба се признава за службеното патување, а за членовите на неговото семејство — најмногу до 350 динари дневно, под условите од точката II на ова наредба. Како членови на семејството се сметаат: жената и децата, како и таткото и мајката, ако работникот ги издржува.

Во материјални трошоци на стопанската организација се признаваат трошоците од претходниот став и во случај кога работникот извршил пресе-

лување на семејството дополнително, ако од оправдани причини, како што е недостигот на стан и сл., не може да го изврши преселувањето при доаѓањето во новото место на работа.

XII. Издатоците за дневници исплатени на извршниот персонал на стопанските организации на поморскиот и речниот сообраќај при укрцувањето, искрцувањето и прекрцувањето од брод на брод се признаваат како материјални трошоци во височината определена според тарифниот правилник, а најмногу до износите до кои тие дневници биле признавани во материјални трошоци во 1956 година.

XIII. Издатоците за дневници на персоналот на патувачките пошти им се признаваат на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони како материјални трошоци, и тоа:

1) на релациите од I ред	700 динари
2) на релациите од II ред	650 динари
3) на релациите од III ред	600 динари
4) на релациите од IV ред	550 динари

Распоредот на релациите во редовни го врши управниот одбор на Генералната дирекција на поштите, телеграфите и телефоните.

XIV. Издатоците за дневници на укрцаниот персонал во речниот сообраќај што се пресметуваат според бројот на поминатите километри (километражата) се признаваат како материјални трошоци во височината определена со тарифниот правилник, а најмногу до износот до кој тие издатоци се признавани во материјални трошоци во 1956 година.

XV. Издатоците за дневници на странските учесници (актери, продуценти и др.) во снимањето на филмови можат да им се признаат како материјални трошоци на претпријатијата за производство на филмови во износите утврдени со договорот за учество во производството на филмови во меѓународна копродукција.

XVI. Дневниците за службени патувања во странство се признаваат во материјални трошоци на стопанската организација во височината на издатоците за купување девизи, и тоа по лице што патувало, просечно во височината на дневниците определени во валутата на земјата во која се патува, за државните службеници од III група.

Издатоците за дневници за службени патувања во странство се признаваат како материјални трошоци под следните услови:

1) образложено решение за патување во странство да го донесе управниот одбор на стопанската организација, а да го потпишат претседателот на управниот одбор и директорот на стопанската организација.

Основна причина за патување во странство постои само ако работата поради која се патува не може да се сврши со други средства за спогодување (писмо, телепринтер, телефон, телеграф и сл.) или преку постојаните претставници на стопанската организација, комората, здружението или преку претставниците на Заедницата на стопанските организации, како ниту преку југословенските претставништва во странство;

2) патувањето да се изврши на најекономичен начин и со најмал број лица;

3) стопанската организација пред извршеното патување да прибави согласност од соодветното стручно здружение односно комора, врз основа на насоките што ги дава управниот одбор на соодветната сојузна комора, ако патувањето во странство се врши со цел за стручно усовршување.

Книговодството на стопанската организација посебно ги искажува издатоците сторени за службени патувања во странство.

Директорот на стопанската организација е должен во срок од еден месец по истекот на секое тримесечје да му поднесе на работничкиот совет извештај за извршените патувања во странство. Извештајот треба да ги содржи следните податоци: колку патувања во странство имало во периодот за кој се поднесува извештајот, број на дневниците, каде и зошто се патувало, како се извршени зада-

чите поради кои се патувало и колку изнесуваат издатоците сторени за тие патувања, посебно за дневниците и посебно за другите трошоци. Еден примерок од тој извештај му се доставува во истиот срок и на управниот орган на народниот одбор на општината надлежен за прашањата на трудот. Додека во народниот одбор на општината не се формира управен орган надлежен за прашањата на трудот, по еден примерок од извештајот им се поднесува на органот на управата на народниот одбор на околицата надлежен за прашањата на трудот и на општинската управа за приходи.

XVII. Издатоците за теренски додатоци за работа на терен, која претставува пренесување работното место на работилиште на терен за вршење редовни или посебни задачи на тоа работно место, ако таа работа на терен бара привремен престој на работник надвор од местото на неговото постojано запослување и неговото престојувалиште во определено или неопределено траење, следните стопански организации можат да ги засметуваат во материјалните трошоци, и тоа:

1) претпријатијата за обработка на тутун;
2) претпријатијата на речниот сообраќај за теренската работа на хидротехничките групи, на групите за градење, за реконструкција, за поправање и одржување на пристанишните постројки и уреди, за теренската работа на транспортните работници што се упатуваат како помош заради завршување на определени задачи;

3) претпријатијата за поставување, реконструкција, проектирање и инвестиционо одржување на телефонско-телеграфските уреди;

4) шумските стопанства, без оглед дали се организирани како претпријатија или како установи со самостојно финансирање, во поглед на теренските додатоци во дејноста експлоатација на шумите и шумските земјишта во сопствена режија. Теренските додатоци според дејноста што не се сметаат како експлоатација на шумите во сопствена Режија, паѓаат на товар на вкупниот приход од тие дејности, а не на товар на вкупниот приход од експлоатација на шумите и шумските земјишта во сопствена Режија;

5) претпријатијата за експлоатација на шуми и претпријатијата на дрвната индустрија;

6) претпријатијата за одржување на пругите и на пружните постројки во состав на Југословенските железници — за работниците што се упатуваат на работи надвор од подрачјето на нивната надзорничка околица;

7) железничко-транспортните претпријатија — само за екипите што вршат одржување на телефонско-телеграфските и сигурносно-сигналните уреди;

8) претпријатијата за градба и ремонт на електрифицираните железнички пруги — само за екипите што вршат монтажа;

9) претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони — за персоналот што врши поставување и одржување на телефонско-телеграфските постројки;

10) монтажните претпријатија вон областа на продолжителството, како и монтажните, градежните, истражувачките и проектните погони — бирои при производните претпријатија;

11) претпријатијата од областа на индустријата што вршат заштита од корозија — само за работниците на сервисната служба;

12) претпријатијата за борба против ерозија на земјиштето и за уредување на порите.

XVIII. Издатоците за теренски додатоци се признаваат во материјални трошоци во износите утврдени со тарифниот правилник на стопанската организација, но најмногу просечно по работник упатен на теренска работа, и тоа:

1) распореден на работно место за кое се бара стручна спрема на висококвалифициран работник односно виша стручна спрема на службеник — — — — —

Динари
дневно

2) распореден на работно место за кое се бара стручна спрема на квалифициран работник односно средна стручна спрема на службеник — — — — —	200
3) распореден на работно место за кое се бара нижа стручна спрема — — — — —	100

Утврдувањето на највисокиот вкупен износ на издатоците за теренски додатоци врз основа на просечните износи од претходниот став се врши за пресметковниот период, но најмногу за времето од три месеци.

XIX. Издатоците за теренски додатоци за работниците на монтажните претпријатија, надвор од градежништвото, на претпријатијата за поставање, реконструкција, проектирање и инвестиционо одржување на телефонско-телеграфските уреди, на претпријатијата од областа на индустријата што вршат заштита од корозија — само за работниците на сервисната служба и на железничко-транспортните претпријатија — за екипите што вршат одржување на телефонско-телеграфските и сигнално-сигурносните уреди — се признаваат за првите 15 дена работа поминати на работилиште како материјални трошоци во височина на 75% од износот на дневниците од точката I на оваа наредба посебно за секое лице што во текот на една календарска година е упатено на теренска работа на едно работилиште, под услов претпријатието да не организирано сместување и исхрана во своја режија, ниту работниците упатени на теренска работа да не користеле сместување и исхрана што на работилиштето ги организирале други претпријатија или установи.

На стопанските организации од претходниот став можат издатоците за теренски додатоци за работниците упатени на теренска работа кои 15 дена поминале на работилиште можат да им се признаат како материјални трошоци до просечните износи на теренските додатоци од претходната точка, зголемени до 35%. Решението за зголемувањето на просечните износи на теренските додатоци до овој процент го донесува државниот секретаријат за работи на финансиите на народната република на чија територија се наоѓа седиштето на претпријатието.

Зголемувањето на износот на теренските додатоци од претходниот став може да им се одобри и на монтажните групи и на проектантските бирои и на групи што вршат геолошки истражувачки работи во состав на производните претпријатија.

Зголемување на теренските додатоци до 35% на износот од ставот 2 на оваа точка може да им се одобри од првиот ден на теренската работа на претпријатијата од ст. 1 и 3, ако на работилиштето организирале исхрана и сместување во своја режија или ако работниците упатени на теренска работа користеле сместување и исхрана што ги организирале други претпријатија. Во тој случај не се применуваат одредбите од ставот 1 на оваа точка.

XX. Издатоците за теренски додатоци на персоналот на претпријатијата во состав на Заедницата на стопанските претпријатија на Југословенските пошти, телеграфи и телефони се признаваат во материјални трошоци во износите утврдени во тарифните правилници на претпријатијата, а најмногу до износите што се признавани во материјални трошоци во 1956 година.

Издатоците за паушалите на monterите на воздушните телеграфско-телефонските линии за теренска работа во границите на нивните теренски единици им се признаваат на претпријатијата од претходниот став како материјални трошоци во износите определени во тарифните правилници на претпријатијата, но најмногу 3.000 динари месечно.

XXI. Не можат да се засметуваат во материјални трошоци издатоците за теренски додатоци на работниците што од теренска работа секојдневно се враќаат во местото на постојаното запослување односно постојаниот престој, но може да им се исплати надоместокот за превоз според членот 16

точка 9 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации.

XXII. Издатоците за теренски додатоци се признаваат во материјални трошоци од денот на доаѓањето на работниците на терен.

Трошоците за превоз и за дневници за заминување на работа на терен и за враќање од работа на терен се признаваат во материјални трошоци според одредбите од оваа наредба.

Издатоците за теренски додатоци се признаваат за секој ден работа поминат на терен, а за дните на неделен одмор и на државни и народни празници — под услов да се поминати на терен и лицата за кои се признава теренскиот додаток да биле на работа непосредно пред и непосредно по денот на неделниот одмор односно празникот.

За работникот што од теренот се упатува на службени патувања, за време додека се наоѓа на службено патување, не се признава теренскиот додаток во материјални трошоци освен износот што отстаѓа за сместување на терен, ако работникот и за тоа време сместувањето го плаќа посебно.

Теренскиот додаток за време на болувањето на работникот на теренска работа се признава во материјални трошоци само ако е во прашање болување покусо од 7 дена и под услов работникот за тоа време да бил на терен и да не бил сместен во болница, амбулантата или во слична здравствена установа.

Не се признава теренскиот додаток за дните на отсуство на работник од работа, без оглед дали е во прашање платено или неплатено отсуство или неоправдан изостанок.

XXIII. Теренските додатоци од точ. XVIII—XIX на оваа наредба можат да се признаваат како материјални трошоци само за работниците распоредени на работните места за кои се бара стручна спрема на висококвалифициран или квалифициран работник или виша, средна или нижа стручна спрема на службеник, под услов да се упатени на теренска работа надвор од местото на нивното запослување и живеење.

Како живеалиште се подразбира местото во кое работникот е настанет со намера таму постојано да живее, а како место на постојано запослување — местото на седиштето на претпријатието или местото на седиштето на регистрираната погонска или деловна единица во кое е односно во која е неговото постојано работно место.

XXIV. Издатоците за теренски додатоци за работниците распоредени на работните места за кои се бара стручна спрема на полуквалифициран работник можат да ги засметуваат во материјалните трошоци само ако такви работници испраќаат на работа во состав на специјализирани групи со висококвалифицирани и квалифицирани работници и тоа најмногу 100 динари дневно просечно на еден работник, следните стопански организации:

1) претпријатијата за поставање, реконструкција, проектирање и инвестиционо одржување на телефонско-телеграфските уреди — за работа на поставање и одржување на воздушни телекомуникациони линии;

2) железничките транспортни претпријатија — за работа на поставање и одржување на телеграфско-телефонски и сигурносно-сигнални уреди;

3) претпријатијата за градба и ремонт на електрифицираните железнички пруги — за работа на монтажа;

4) железничките претпријатија за одржување на пругите и пружните постројки — само за работа на полагање и одржување на колосеци;

5) претпријатијата на речниот сообраќај — само за работа на хидротехничките групи;

6) претпријатијата од областа на индустријата што вршат заштита од корозија — само за работниците на сервисната служба.

Издатоците за теренски додатоци за неквалифицираните работници претпријатијата наброени во претходниот став можат да ги засметуваат во материјални трошоци најмногу до 60 динари просечно дневно на еден работник, но само во границите на разликата меѓу вкупните износи на теренските до-

датоци определени според тарифниот правилник на претпријатието за стручните работници и службеници кои во времето за кое се врши пресметувањето биле упатени на теренска работа, и највисокиот вкупен износ што може претпријатието за тие работници да го засметува во материјалните трошоци според одредбата од точката I на оваа наредба.

Како материјални трошоци на шумските стопанства се признаваат и издатоците на име теренски додатоци во височината утврдена со тарифниот правилник но најмногу просечно на работник упатен на теренска работа, и тоа:

Динари
дневно

1) за лицата распоредени на работно место на полуквалифициран работник — 100

2) за лицата запослени на работно место на неквалифициран работник — — — 60

Теренските додатоци според претходниот став им се признаваат на шумските стопанства како материјални трошоци без оглед дали овие работници работат во заедница со други работници од повисоки квалификации или не.

XXV. Како работници во смисла на оваа наредба се подразбираат сите лица запослени во стопанската организација без оглед на кое работно место работат, ако со одредбите од оваа наредба не е изрично определено поинаку.

XXVI. Со денот на почетокот на примената на оваа наредба престануваат да важат Наредбата за условите под кои трошоците за службени патувања на работниците и службениците на стопанските организации се признаваат како материјални трошоци („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 42/56), Наредбата за условите под кои издатоците за теренски додатоци на работниците и службениците на стопанските организации се признаваат како материјални трошоци („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 43/56) и Решението за условите под кои издатоците за теренски додатоци за полуквалифицираните и неквалифицираните работници се признаваат во материјални трошоци („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 28/56).

XXVII. Оваа наредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува и за целата 1957 година.

Бр. 12649

20 јуни 1957 година

Белград

Државен секретар
за работи на финансите,
Авдо Хумо, с. р.

365.

Врз основа на членот 14 став 2 од Уредбата за распределба на вкупниот приход на стопанските организации („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/57), а во согласност со сојузниот Државен секретаријат за работи на финансите, Секретаријатот за трудот на Сојузниот извршен совет издава

НАРЕДБА

ЗА НАДОМЕСТОЦИТЕ НА ПЛАТАТА ЗА ВРЕМЕ ПРЕКИН НА РАБОТАТА

1. Стопанската организација што врши распределба на вкупниот приход со утврдување на добивката има право од вкупниот приход да ги одбие како вонреден расход издатоците за исплатените надоместоци на платите на работниците за прекините на работата само ако тие прекини на работата настапиле поради недостиг на електрична енергија без вина на стопанската организација и нејзините работници или поради елементарните непогоди што непосредно довеле до прекин на работата.

2. Ако до прекин на работата дошло поради недостиг на електрична енергија, издатоците за исплатените надоместоци на платата можат да се одбијат како вонреден расход за целото време на запирењето на работата. За прекините на работата

настанати поради елементарни непогоди издатоците за надоместоците можат да се одбијат како вонреден расход само за денот кога поради елементарните непогоди морала да биде прекината работата.

3. Стопанската организација има право издатоците за надоместокот да ги одбие од вкупниот приход како вонреден расход според одредбите од точката 1 на оваа наредба само ако во стопанската организација немало друга работа на која би можеле да се запослат работниците и службениците што ја прекинале работата.

4. Стопанската организација е должна да прибави потврда од одделението за стопанство на народниот одбор на општината за причините и за траењето на прекинет на работата.

Ако до прекин на работата дошло поради недостиг на електрична енергија, одделението за стопанство на народниот одбор на општината на чие подрачје се наоѓа претпријатието односно неговиот потон или работилиште, ќе издаде потврда за траењето на прекинет на работата поради недостиг на електрична енергија врз основа на податоците на надлежниот диспечер на републичката заедница на електростопанските претпријатија.

5. Надоместокот на платата за време прекин на работата се одбива од вкупниот приход како вонреден расход најмногу до 70% од тарифниот став на работникот.

6. Со влегувањето во сила на оваа наредба престанува да важи Одлуката за надоместувања на платата за време на прекин во работата („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 14/55 и 6/56).

7. Оваа наредба влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен лист на ФНРЈ“, а ќе се применува од 1 јануари 1957 година.

Бр. 1181

12 јуни 1957 година

Белград

Го заменува

Секретарот за трудот на

Сојузниот извршен совет

Помошник на државен секретар,

инж. Спасоје Велимировиќ, с. р.

СОДРЖИНА:

	Страна
358. Одлука за давање од стопанските резерви на федерацијата дотација на новинските претпријатија во вид на регрес за рото-хартија — — — — —	543
359. Привремена одлука за условите и начинот за давање регреси на новинските претпријатија за потрошените количини рото-хартија — — — — —	545
360. Одлука за основите за определување платите на новинарите во новинските претпријатија и новинските установи — — — — —	545
361. Решение за измена на Решението за давање безинтересни кредити на заводите за социјално осигурување за покрите на вишоците на расходите над приходите — — — — —	546
362. Наредба за измени и дополненија на Наредбата за поднесување упростени инвестициони елаборати по заемите за инвестиции во селското стопанство — — — — —	546
363. Наредба за документацијата што се поднесува кон барањата за инвестициони заеми за студии и истражувања на минералните сировини — — — — —	548
364. Наредба за трошоците за службени патувања и за теренските додатоци што се признаваат како материјални трошоци на стопанските организации — — — — —	548
365. Наредба за надоместоците на платата за време прекин на работата — — — — —	552

Страна